

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2004-2005

7 juni 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR OPENBARE WERKEN, MOBILITEIT EN ENERGIE

Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het beleid ten aanzien van het voetgangersverkeer

Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de relatief hoge prijzen voor gas en elektriciteit voor de Limburgse bedrijven

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het ontbreken van regelgeving over tijdelijke stroomleveringen

Vraag om uitleg van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de uitbreiding van het nachttarief voor elektriciteit naar het weekend

Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

Dinsdag 7 juni 2005

Voorzitter: de heer Marc van den Abeelen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 15.48 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het beleid ten aanzien van het voetgangersverkeer

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Demeulenaere tot mevrouw Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het beleid ten aanzien van het voetgangersverkeer.

Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, in het regeerakkoord staat dat prioritair inspanningen zullen worden geleverd ter bevordering van zowel het fiets- als het voetgangersverkeer. De voetganger en zijn veiligheid worden centraal gesteld en beschouwd als een aspect van de basismobiliteit.

Dat er nog heel wat schort aan dat veiligheidsaspect werd nogmaals bewezen met de aanrijding van een groepje jongeren in het weekend van 29 mei. Nog steeds gelden de voetgangers als de zwakste weggebruikers, maar nog al te dikwijls zijn het ook zij die in de kou blijven staan qua infrastructuurwerken. Voetgangers zijn immers dikwijls aangewezen op het medegebruik van het fietspad, zowel op de gemeentelijke, de provinciale als de gewestwegen. Dit is niet zonder gevaar, want zo'n weg delen leidt dikwijls tot uitwijken van de een of de ander naast de fietsstrook waardoor beide gebruikers gevaar lopen.

Een typevoorbeeld is wellicht de Koninklijke Baan langsheen onze kustlijn. Deze weg heeft aan weerszijden een fietspad, met daarnaast een parkeerstrook. Die wordt druk gebruikt door fietsers en voetgangers. Dat heeft waarschijnlijk te maken met de tramlijn die daar passeert. Wie niet verder wil of kan stappen, kan terugvallen op de tram. Dit heeft tot gevolg dat noch de fietser, noch de voetganger tijdens de zomer veilig gebruik kan maken van het aangelegde fietspad. Het zou dan ook aangewezen zijn daar ook een voetpad af te bakenen.

Hebt u al initiatieven genomen om het voetgangersverkeer veilig te stellen en te bevorderen? Wordt daarbij rekening gehouden met het veiligheidsaspect? Op welke manier gebeurt dat? Wordt de mogelijkheid onderzocht om te voorzien in een bijkomende voetgangerszone langsheen de bestaande fietspaden van de gewestwegen, vooral op toeristische trajecten, om zo de veiligheid van beide partijen te garanderen? Ik leg de nadruk op pad. Het hoeft zelfs geen betegeld voetpad te zijn.

Hoe gebeurt de coördinatie op dit vlak met de provincies en gemeenten? De wegen van het ene niveau lopen immers over in de andere.

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mevrouw Demeulenaere, zoals in mijn beleidsnota wordt aangegeven zal in Vlaanderen het STOP-principe worden geïmplementeerd. Dat houdt in: eerst Stappers, dan Trappers, dan Openbaar en tot slot Privé-vervoer. Veiliger voet- en fietspaden, betere kwaliteit en capaciteit van het openbaar vervoer zijn prioritaire doelstellingen van mijn beleid. Die kwalitatieve voet- en fietspaden, waardoor

Van Brempt

Iedereen in staat moet zijn om zich te verplaatsen, beschouw ik als het belangrijkste aspect van basismobiliteit. Wat de voetgangersproblematiek betreft, schuif ik een aantal ideeën naar voren.

De Vlaamse Stichting Verkeerskunde levert heel wat inspanningen op het vlak van de educatie. De verkeersveiligheid ter hoogte van schoolomgevingen gelegen langs de Vlaamse gewestwegen wordt verder verhoogd, onder andere door het invoeren van een zone 30 en door een betere signalisatie. Het project voor het wegwerken van gevaarlijke punten in Vlaanderen wordt voortgezet in samenwerking met de provincies. Bovendien werk ik nauw samen met de voetgangersbeweging om zo een zo groot mogelijke deelname van de voetgangers aan het beleid te bevorderen.

De verkeersveiligheid van de voetganger kan om te beginnen worden verbeterd door verder te blijven investeren in verkeerseducatie. De Vlaamse Stichting Verkeerskunde, die door mij volop wordt ondersteund op het vlak van verkeerseducatie met bijvoorbeeld de verkeersbrevetten, wil jonge kinderen stapsgewijs aanleren hoe ze zich veilig te voet kunnen verplaatsen. Ook op het vlak van de aanleg van een voetgangersvriendelijke infrastructuur werden en worden verschillende maatregelen genomen.

Ik verwijs hier naar het Vademecum Voetgangersvoorzieningen van 2003 dat richtlijnen en aanbevelingen geeft over de wijze waarop voetgangersvoorzieningen het best worden aangelegd en onderhouden. Dit vademecum dat in nauwe samenwerking met de Voetgangersbond werd opgesteld, schuift in verschillende hoofdstukken specifieke ontwerprichtlijnen naar voren over de breedte, de kwaliteit en de kwantiteit van voetgangersvoorzieningen.

Het project voor het wegwerken van de gevaarlijke punten in Vlaanderen heeft belangrijke positieve gevolgen voor de verkeersveiligheid van de voetganger omdat bij de aanpassingen ook steeds ruime aandacht wordt besteed aan de voetganger. De acties van de Provinciale Commissies voor Verkeersveiligheid die onder meer tot doel hebben de verkeersveiligheid van de voetganger te verbeteren, zijn een voorbeeld van de inspanningen van het Vlaamse Gewest op dit terrein.

In het algemeen zijn slechts een beperkt gedeelte van de gewestwegen specifiek op toeristische trajecten gelegen. Vaak heeft de gewestweg immers een andere functie die niet onmiddellijk aanzet tot toeristisch fietsen en wandelen omwille van de intensiteit van het autoverkeer. In een aantal andere gevallen kunnen gewestwegen die als secundaire weg worden gecategoriseerd, wel aansluiten bij het meer toeristische verkeer. In ieder geval vormen voetpaden in veel gevallen een belangrijk onderdeel van de herinrichting van de gewestwegen in Vlaanderen. Deze herinrichtingen gebeuren onder andere in het kader van het mobiliteitsconvenantenbeleid, bijvoorbeeld de modules 3 doortochten en de modules 10 schoolomgevingen, waarbij zowel het Vlaamse Gewest als de gemeenten betrokken zijn en waar eenieder bepaalde verplichtingen heeft.

In het kader van het mobiliteitsconvenantenbeleid speelt de Provinciale Auditcommissie een sleutelrol. In deze commissie zitten vertegenwoordigers van het Vlaamse Gewest, AWW, Arohm, de provincies en de gemeente. Zowel over de projecten ter verbetering van de verkeersveiligheid van de voetganger, als over de mobiliteitsplannen die belangrijke passages bevatten over de bevordering van voetgangersverplaatsingen, is er dus zeer concreet overleg tussen gewest, gemeente en provincie.

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mevrouw de minister, als ik het goed begrijp, is een toeristische gewestweg die gebruikt wordt door fietsers, niet bedoeld voor voetgangers. Op een toeristische weg zoals de Koninklijke Baan kunnen we onmogelijk de voetgangers weren. De automobilisten parkeren daar immers en dus zijn er sowieso voetgangers langs die baan. We hebben gelukkig nog een paar duinen aan onze kust. De doorgang en de passage naar het strand is niet evident. We kunnen het voetgangerstoerisme daar niet vermijden. De fietspaden worden vaak gebruikt door brommen en snorfietsen. De voetgangers dragen vaak een walkman waardoor ze die voertuigen niet horen aankomen. Dat brengt hen extra in gevaar. We moeten stappen ondernemen om die voetgangers veiligheid te bieden.

Minister Kathleen Van Brempt: U mag niet denken dat er langs gewestwegen geen voetgangersvoor-

Van Brempt

zieningen moeten zijn, wel integendeel. We moeten duidelijke keuzes maken. Er zijn wegen waar we liever geen fietsers of wandelaars toestaan. Er zijn gewestwegen die duidelijk wel een recreatieve of toeristische bestemming hebben. We moeten die lijn heel consequent doortrekken en de nodige infrastructuur realiseren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de relatief hoge prijzen voor gas en elektriciteit voor de Limburgse bedrijven

De voorzitter: Aan de orde is de vaag om uitleg van de heer Vrancken tot mevrouw Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de relatief hoge prijzen voor gas en elektriciteit voor de Limburgse bedrijven.

Minister Peeters antwoordt in naam van minister Moerman.

De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in L'Echo van 11 mei stond dat 'l'électricité belge une des plus chère du monde' is. Volgens een vergelijkende studie van NUS Consulting Group blijven België en Nederland bij de duurste elektriciteitslanden ondanks de vrijmaking van de Belgische elektriciteitsmarkt. De studie brengt aan het licht dat bedrijven in België en Nederland sterke prijsstijgingen ondergingen met respectievelijk 7,5 en 7,4 percent. Enkel het Verenigd Koninkrijk en Denemarken kennen nog hogere prijzen. In België en Nederland werden uiteenlopende taksen ingevoerd of verhoogd, wat de positie van de twee landen in de hoogste rangen van de lijst bestendigt.

Ik nam kennis van een open brief van VKW Limburg en Unizo Limburg die aan minister Peeters

gericht was. In deze brief drukten zij hun terechte bezorgdheid uit over een wezenlijk probleem voor de Limburgse economie, meer bepaald de afwijkende energieprijzen. Natuurlijk gaat het hier om een negatieve afwijking, waardoor wij ons niet van de indruk kunnen ontdoen dat de Limburgse bedrijfswereld gediscrimineerd wordt ten opzichte van de andere provincies.

Ik citeer enkele passages uit de brief. 'Volgens Unizo Limburg en VKW Limburg kan het immers niet dat de Limburgse bedrijven significant en systematisch meer moeten betalen voor de distributie van hun elektriciteit en hun gas dan hun collega's in andere regio's; de kosten van de liberalisering van de energiemarkten en van de nutsvoorzieningen in het algemeen worden in Limburg steeds meer afgewenteld op het bedrijfsleven.

Eerder werd al duidelijk dat de Limburgse bedrijven inzake distributietarieven voor elektriciteit veel minder kunnen profiteren van de liberalisering van de markt dan collega's in andere regio's. Bij de start van de liberalisering van de elektriciteitsmarkt werden lagere prijzen beloofd. De stroomprijzen zijn voor de Limburgse bedrijven echter nog nooit zo duur geweest als vandaag en blijven, mede door steeds meer nieuwe taksen, verder stijgen. Daar komt nog bij dat de Limburgse bedrijven voor de distributie van hun elektriciteit heel wat meer betalen dan elders.

Ook water wordt een heel stuk duurder, door onder meer de bijkomende heffingen inzake de rioleringen. Een meerderheid van de gemeenten in Limburg droeg zijn rioleringsnetwerk over aan intercommunale Interelectra. Hoewel zij daardoor een belangrijke besparing realiseren in hun kosten, merken Unizo Limburg en VKW Limburg dat daar in bijna geen enkele gemeente een vermindering van de belastingen voor bedrijven tegenover wordt geplaatst.

Nu blijkt uit een vergelijking door VKW Limburg en Unizo Limburg van de tarieven voor 2005 van de diverse Vlaamse intercommunales, die instaan voor de distributie van aardgas, dat de tarieven voor gasdistributie in Limburg onredelijk duur zijn. Hoe meer gas men verbruikt, hoe hoger het verschil oploopt. In Limburg betaalt een grootverbruiker van 10 gigawattuur tot bijna 5 keer zoveel als een vergelijkbaar bedrijf elders. Ook bij de bedrijven die nóg meer gas verbruiken, een

Vrancken

30-tal in Limburg, zijn de verschillen frappant. Bovendien wacht de Limburgse gasverbruikers in de komende maanden ook nog een gepeperde retroactieve rekening op hun verbruik van 2004.'

Er volgt nog een vrij belangrijke passage. 'Hierdoor worden de bedrijven gewoon budgettair voor schut gezet. Het is op z'n minst juridisch dubieus om merkkelijk hogere prijzen dan verwacht achteraf met terugwerkende kracht te laten ingaan. Bedrijven krijgen niet de mogelijkheid om retroactief van brandstof te wisselen. Met dergelijke rechtsonzekerheid worden bedrijven zeker niet gestimuleerd verder te investeren en het vormt een bijkomende drempel voor het aantrekken van nieuwe bedrijven.'

Ik durf de ernst van deze brief niet in twijfel trekken. De bezorgdheid van VKW Limburg en Unizo Limburg wordt nog versterkt door de verklaringen van de GfE, de VREG en de CREG tijdens de hoorzitting van 10 mei in de Commissie voor Energie. Uit mijn vraagstelling aan de CREG blijkt namelijk dat de Limburgse elektriciteitsleverancier Interelectra duurder is dan de andere leveranciers. Uit het GfE-rapport ont houden we dat de totale elektriciteitskost voor de industrie in Vlaanderen de hoogste is, zowel zonder als met Eliaheffing, voor de kleine afnemers van 1 tot 16 gigawattuur, en zelfs hoger dan de ons omringende landen als Frankrijk, Duitsland, Nederland en het Verenigd Koninkrijk.

Ook GfE bevestigt dat de heffingen en openbaardienstverplichtingen in Vlaanderen retroactief worden geheven. Over de juiste datum van retroactiviteit kon men geen duidelijkheid geven, wat me sterk verbaast. Bij de industriële verbruikers leven de nodige grieven over de onduidelijkheid van de verstrekte informatie en de grootteorde van de factuurbedragen bij de regularisatie bij deze retroactiviteit.

De economische moeilijkheden in Limburg zijn nochtans gekend en zeker niet hoopgevend. In deze provincie zijn – en dit zijn cijfers van de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij – in de afgelopen 2 jaar 8.000 jobs verloren gegaan. Limburg is een sterk geïndustrialiseerde provincie. Meer dan de helft – 4.237 – van die jobs zijn in het voorbije jaar, van september 2003 tot septem-

ber 2004, verloren gegaan. Dergelijke prijsslagen komen in Limburg dus extra hard aan. De traditionele partijen sleutelen wel aan een Limburgplan en de goede wil is wel aanwezig, maar het wegwerken van de achterstand inzake de aanleg van aardgasleidingen in Limburg wordt op de bedrijven afgewenteld. Het rendabel maken van het aardgasnetwerk in Limburg wordt nu door de bedrijven betaald. Het probleem is belangrijk genoeg om op korte termijn in te grijpen. Ik begrijp dat de materie deels tot de federale en deels tot de Vlaamse bevoegdheden behoort.

Bent u op de hoogte van de discriminatie die de Limburgse bedrijven op het vlak van de energieprijzen ondervinden? Welke stappen wilt u ondernemen om op lokaal vlak overleg te plegen met de distributieactoren en hier het nodige gevolg aan te geven? Deze vraag was natuurlijk aan minister Moerman gericht. Hebt u al contact opgenomen met uw collega, minister Peeters, om deze tariefverschillen voor Limburg weg te werken en de Limburgse bedrijven zo een eerlijker concurrentiepositie te bieden?

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer Vrancken, ik wil op uw merkwaardige vraag reageren. RioLim heeft natuurlijk niets te maken met elektriciteit. Dan verklaart u dat de gemeentes geen enkele belastingverlaging hebben toegestaan. Het is niet omdat zij op RioLim overstapt dat de gemeente geen kosten meer heeft.

De cijfers over de facturen van bedrijven die u aanhaalt, zijn te wijten aan een vergissing van Interelectra. Die fout is intussen rechtgezet, zowel voor 2004 als voor 2005, wat de gasdistributie betreft.

De CREG heeft een onderzoek uitgevoerd naar de efficiëntiescores van de 27 of 28 distributienetbeheerders. Interelectra staat op nummer 8. 'De CREG onderzocht de efficiëntie van de verschillende elektriciteitsnetbeheerders op basis van de reële kosten van 2003. Opnieuw behoort Interelectra tot de beste leerlingen van de klas. Qua efficiëntie zitten we net boven het gemiddelde en op het vlak van de kostenstructuur presteert Interelectra meer dan behoorlijk, zeker voor een uitgestrekt netwerk in een landelijk gebied. Bovendien ligt het aantal vervoerde kilowatt lager dan

Peumans

in andere regio's. We moeten namelijk onze vaste kosten verdelen over minder verbruik waardoor ze uiteraard relatief hoger uitvallen dan die van andere distributienetbeheerders.' Uiteindelijk behoort Interelectra toch tot de acht beste beheerders volgens de criteria van de CREG.

De tarieven uitgedrukt in kilowatt liggen hoger. Als voormalig voorzitter van een gasintercommunale wil ik dit even zeggen. Limburg is veel dunner bevolkt dan de rest van Vlaanderen, en heeft ook minder industrie dan de rest van Vlaanderen. Het gemiddelde verbruik ligt er dus heel anders. Toen Electrabel het in Limburg voor het zeggen had, werd er in 30 jaar tijd 3.986 kilometer gasleiding gelegd. Interelectra heeft in 4,5 jaar 2.838 kilometer aangelegd. U zou zich tot de privé-aandeelhouder moeten wenden, mijnheer Vrancken.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer Vrancken, ik geef u het antwoord zoals voorbereid door minister Moerman.

Heel in het algemeen wil ik u wijzen op de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Meer in het bijzonder is op grond van artikel 6, paragraaf 1, VII, D, de federale overheid bevoegd voor de aangelegenheden die wegens hun technische en economische ondeelbaarheid een gelijke behandeling behoeven op nationaal vlak. Daaronder vallen de tarieven. Bijgevolg behoren de door u aangehaalde aspecten met betrekking tot de distributietarieven voor elektriciteit en gas niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Regering en zeker niet tot mijn bevoegdheid, maar tot die van federaal minister Verwilghen bevoegd voor Energie. Ik kan dan ook geen antwoord geven op de door u gestelde vragen. Dat spijt me, want u hebt uw vraag goed gestoffeerd.

Wat de discriminatie betreft op het vlak van de energieprijzen, verwijs ik u naar minister Verwilghen. Indien u meer informatie wenst over mogelijke stappen om op lokaal vlak overleg te plegen met de distributieactoren, verwijs ik u eveneens naar minister Verwilghen.

Op uw laatste vraag antwoord ik u het volgende: gelet op de onbevoegdheid van de Vlaamse Rege-

ring hieromtrent, zullen zowel minister Peeters als ikzelf u moeten doorverwijzen naar minister Verwilghen. Het is evident dat wij dit dossier opvolgen.

Dit is het antwoord dat minister Moerman mij heeft overgemaakt.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister.

Ik zal eerst reageren op wat de heer Peumans heeft gezegd. Voor wat betreft de punten die u aanhaalt: ik citeer uit die brief, ik heb dat zelf niet gezegd. Voor wat betreft Interelectra kan ik uit de studie van de VREG van 25 februari opmaken dat in bijlage 8 voor het gemiddeld en maximaal voordeel voor de categorie DC per netgebied in euro uitgedrukt, Interelectra het laagste scoort van allemaal. Voor wat betreft de evolutie van het maximale voordeel per netgebied voor de categorie DC, is Interelectra de laagste scoorder. Dat komt weer uit een andere studie die enigszins weerlegt wat u daarnet hebt aangehaald.

Ik zeg altijd, en de heer Peumans treedt me daar geregeld in bij, dat de paraplu steeds wordt opengetrokken tussen de twee overheden. Ik begrijp dat u verwijst naar de federale bevoegdheid, mijnheer de minister, maar ik stel duidelijk in vraag welke stappen u meent te moeten ondernemen om op lokaal vlak overleg te plegen zowel met de distributieactoren als met uw federale collega's. Ik dacht dat het Overlegcomité bij deze vraagstelling toch aan de orde kon komen. Ik verwacht binnen afzienbare tijd een antwoord voor wat betreft dit probleem in Limburg.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het ontbreken van regelgeving over tijdelijke stroomleveringen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Glorieux tot de heer Peeters, Vlaams

Voorzitter

minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het ontbreken van regelgeving over tijdelijke stroomleveringen.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in iedere stad en gemeente vinden geregeld activiteiten plaats, zoals bijvoorbeeld kermissen en markten, waar tijdelijk elektriciteit wordt afgenomen. Daarnaast vinden ook grootschalige eenmalige evenementen plaats, zoals de Gentse Feesten of Marktrock bijvoorbeeld, waarbij op verschillende plaatsen in de stad nood is aan het afnemen op tijdelijke basis van stroom voor geluidsinstallaties, tapinstallaties en dergelijke meer.

Onlangs heeft de VREG over deze problematiek een overleg georganiseerd samen met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, de distributienetbeheerders en de CREG. Daaruit blijkt dat zich nog een aantal problemen stellen die tot op vandaag niet zijn opgelost.

In principe kan voor de tijdelijke levering in het geval van regelmatig weerkerende evenementen, zoals bijvoorbeeld markten, voorzien worden in vaste kasten. Op plaatsen waar slechts sporadisch evenementen plaatsvinden, zoals buurtfeesten en eenmalige manifestaties, wordt geopperd om liever mobiele kasten in eigendom van de gemeente in te zetten dan effectief in vaste aansluitingen te voorzien.

Sommige gemengde distributienetbeheerders dringen erop aan dat er enkel met vaste kasten wordt gewerkt. Omdat dit een wildgroei aan vaste kasten in het straatbeeld tot gevolg heeft, die bovendien de doorgang op voetpaden bemoeilijkt, zijn steden en gemeenten veeleer voorstander van een combinatie tussen het doordacht inplanten van vaste kasten en het strategisch inzetten van mobiele kasten. Mobiele kasten worden door de gemengde distributienetbeheerders evenwel niet echt als optie voorgelegd.

Momenteel is er geen specifieke regelgeving voor de tijdelijke afname van stroom uitgewerkt en zeker in het geval van occasionele evenementen kunnen de kosten hoog oplopen. In principe

koopt de gemeente de stroom in bij een leverancier en verkoopt deze dan door aan de eindafnemer. Een vraag hierbij is of de distributienetbeheerders dan wel de steden en gemeenten zich moeten specialiseren om deze dienstverlening te ondersteunen. Het gaat dan om het uitvoeren van zowel technische taken als administratieve taken. Technische taken zijn bijvoorbeeld het onderhoud van de vaste en mobiele kasten, het aansluiten van de eindafnemers, de activering van de vaste of mobiele kasten, waaronder de plaatsing van een meter. De administratieve taken zijn onder meer de facturatie voor de aansluiting en het gebruik, het beheer van verbruiksgegevens per eindafnemer en de facturatie voor het stroomverbruik naar de eindafnemer.

Gemeenten en steden melden dat ze met heel wat problemen geconfronteerd worden als gevolg van de nieuwe taken die ze op zich moeten nemen doordat de distributienetbeheerders ze afstoten. Momenteel ontbreekt het veel steden en gemeenten aan de kennis, de middelen en het personeel zowel op technisch als administratief vlak om dit takenpakket op zich te nemen. Bovendien beschikken distributienetbeheerders historisch gezien over de nodige ervaring en expertise in de verdere verdeling van elektriciteit op openbare plaatsen, zodat zij een meer aangewezen partij zijn voor deze aangelegenheden.

– *De heer Jan Peumans treedt als voorzitter op.*

De wettelijk en reglementair vastgestelde taken van de distributienetbeheerders bevatten echter niet expliciet deze dienstverlening. Duidelijke afspraken inzake taakverdeling en verantwoordelijkheid voor de dienstverlening na aansluiting zal bijdragen in het efficiënt beoordelen van de investeringen die hiervoor moeten gebeuren door de steden en gemeenten.

Mijnheer de minister, wanneer zal er een algemene regelgeving komen inzake de tijdelijke aansluiting op het elektriciteitsnet, die min of meer conform is voor alle steden en gemeenten? Hoe zullen de door de steden en gemeenten aangehaalde problemen in deze regelgeving worden opgevangen? Kunnen de distributienetbeheerders in alle vrijheid beslissen over de aansluitingstarieven en over de distributietarieven voor het tijdelijk gebruik, of moeten ze die vooraf ter goedkeuring voorleggen

Glorieux

aan de CREG? Kunnen de tijdelijke afnemers vrij hun leverancier kiezen?

Ik dank de voorzitter om het incident niet gesloten te verklaren vooraleer ik mijn laatste vraag heb gesteld.

De voorzitter: Mijnheer Glorieux, ik begrijp deze opmerking niet.

Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer Glorieux, ik ga er ook van uit dat u de minister dankt die tot op het einde blijft om al uw vragen te beantwoorden. Ik zal u kort maar volledig antwoorden. Ik zal u ook een tekst overhandigen met het volledige antwoord.

Binnen de VREG en samen met de betrokken sector en de lokale besturen heeft er een overleg plaatsgehad over alternatieven voor de bestaande en problematisch bevonden situatie. Op grond van zowel het overleg als eigen onderzoek heeft de VREG een ontwerpnota opgesteld met vier voorstellen van aanpak. Twee voorstellen vergen geen wijzigingen van het decretaal en reglementair kader, de andere wel. De ontwerpnota wordt weldra besproken met mijn kabinet en de administratie en vervolgens nogmaals met de sector en de lokale besturen. Ik heb deze vier voorstellen op papier gezet en zal u die laten overmaken.

– *De heer Marc van den Abeelen treedt als voorzitter op.*

Ik kom tot het antwoord op uw derde en vierde vraag. Of distributienetbeheerders al dan niet vrij kunnen beslissen over aansluitingstarieven en distributienettarieven voor aansluitingen voor tijdelijke levering is niet de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest. Naar de VREG vernomen heeft, hoeven distributienetbeheerders volgens de federale wetgeving terzake geen specifiek tarief te hebben. Hebben zij wel een apart tarief, dan moeten zij het ter goedkeuring voorleggen aan de CREG. Als een netbeheerder geen specifiek tarief ter goedkeuring heeft voorgelegd, zou het algemene tarief voor aansluitingen gebruikt moeten worden.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de uitbreiding van het nachttarief voor elektriciteit naar het weekend

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw De Ridder tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de uitbreiding van het nachttarief voor elektriciteit naar het weekend.

Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag betreft de uitbreiding van het nachttarief voor elektriciteit naar het weekend. Ik zou dit graag willen koppelen aan het scenario van de gratis stroom voor elk Vlaams gezin.

Vanaf januari 2000 moest ieder gezin een financieel voordeel kunnen genieten door het krijgen van een gratis pakket van 100 kilowattuur stroom. Vanaf januari 2002 werd deze maatregel uitgebreid naar gratis 100 kilowattuur per gezinslid. Op die manier zou een gemiddeld gezin met twee kinderen jaarlijks een financieel voordeel van 74,37 euro krijgen. De gratisstroommaatregel zorgde echter voor een stijging van de totaalfactuur voor de eindafnemer.

Onlangs besliste de Vlaamse overheid om het nachttarief naar het weekend uit te breiden. Om te vermijden dat we in eenzelfde scenario belanden zoals bij de gratis stroom voor elk Vlaams gezin, had ik u graag enkele vragen gesteld. Volgens de bijzondere wet tot hervorming van de instellingen, is de federale overheid bevoegd voor de tarieven. Hoe kan de Vlaamse Regering de voorgestelde maatregel dan doorvoeren? Werd er een ballonnetje opgelaten of denkt u werkelijk deze maatregel te kunnen doorvoeren?

De Ridder

Hebt u advies gevraagd aan de CREG over de impact van deze maatregel op de tarieven? Zo ja, wat waren hiervan de bevindingen? Werden er nog andere instanties bevroegd, zoals de VREG, de MiNa-Raad en de SERV? Werd er overleg gepleegd met de energiesector? Zo ja wat zijn hiervan de resultaten? Werd vooraf overleg gepleegd met de federale overheid, aangezien het een federale materie betreft?

Is het mogelijk informatie te verkrijgen over de verwachte impact van deze maatregel in Vlaanderen en meer bepaald op de factuur van de gezinnen? Bent u van oordeel dat deze maatregel bijdraagt tot een betere werking van de vrije markt in de energiesector? Vindt u het noodzakelijk als minister dergelijke maatregelen te treffen, terwijl leveranciers perfect zelf in convenants zulke nachttarieven tijdens het hele weekend zouden kunnen aanbieden?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mevrouw De Ridder, ik heb een voorstel gedaan aan de Vlaamse Regering en die heeft een beslissing genomen. Mocht ik zelf niets hebben ingebracht, dan zou de Vlaamse Regering die beslissing niet hebben genomen. Bij deze heb ik een antwoord gegeven op uw laatste vraag.

De Vlaamse Regering wijzigt niet de tarieven, maar de periodes die gelden als daluren en piekuren.

De vorige Vlaamse Regering heeft het advies gevraagd van de SERV en de MiNa-Raad alsook van de VREG, maar niet van de CREG.

In het advies van de VREG, dat u zeker hebt gelezen, staat: '... heeft de VREG de indruk dat de vorige Vlaamse Regering de energiesector niet heeft geraadpleegd'. Ik ga ervan uit dat dit een beslissing is die we met alle voorgaande adviezen verder zullen uitwerken. Zowel op de interkabinettenwerkgroep als in de regering is gezegd dat de federale regering geen bezwaar heeft tegen deze maatregel.

In het advies van de VREG staan zowel 'de te verwachten baten' in termen van kostprijs en piekver-

schuiving als 'de te verwachten kosten' voor distributienetbeheerders en leveranciers. U kunt dat nalezen.

Uw laatste vraag heb ik al beantwoord. Ik weet nog altijd wat ik doe en als ik iets doe, is dat per definitie ook mijn intentie.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 18.05 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

